

Lovforslagets Tekst, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

**Christiansen:** Jeg vil blot i Henhold til mine Udtalelser ved første Behandling tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme for det lille Ændringsforslag om at forandre Datoen den 31. Marts 1913 til 1ste Oktober 1912.

**Indenrigsministeren (Jensen-Sønderrup):** Da Justitsministeren ved Forhandlingen i Folketinget er forhindret i at være til Stede her, skal jeg paa hans Vegne udtale, at han maa fraraade at stemme for det stillede Ændringsforslag. Formanden i Kommissionen mener nemlig, at den i selve Forslaget nævnte Tidsfrist er den mest passende. Man tør ikke forvente at blive færdig til den i Ændringsforslaget nævnte Tid. Jeg skal derfor tillade mig paa Justitsministerens Vegne at anbefale, at man stemmer mod Ændringsforslaget.

**Johansen:** Jeg kan med Hensyn til det foreliggende Lovforslag henholde mig til mine Bemærkninger i forrige Møde. Det stillede Ændringsforslag kan jeg ikke slutte mig til. Om man faar Loven gennemført de faa Maaneder før eller senere, kan i og for sig — selv om det ærede Medlem, som han udtrykte sig i forrige Møde, vil lægge politisk Betydning ind i dette Lovforslag — ikke være nogen Grund til at fravige det af Justitsministeren stillede Forslag. Det stiller sig med Kommissioners Arbejde saaledes, at det er umuligt i Forvejen at beregne, hvad Tid det vil tage, da man ikke paa Forhaand kan se alle de Tilfælde, der kunne indtræffe under Behandlingen af en Sag. Det er jo et meget omfattende Arbejde, der her er Tale om; det vide alle de Herrer, som sidde i Kommissionen. Der er et uhyre Stof at gennemgaa, og stadig kommer der mere og mere. Ogsaa jeg indrømmer, at det er en Sag af overordentlig stor Betydning, men det er om at gøre, at den faar en god Løsning, og derfor bør Kommissionen have Tid til sit Arbejde. Jeg er i øvrigt ikke Tilhænger af, at der i de vedkommende Love fastsættes en bestemt Tid, til hvilken Kommissionerne skulle være færdige med deres Arbejde. Det er en Mistillid, der derigennem paa Forhaand vises Kommissionerne, idet man jo dog maa gaa ud fra, at de Mænd, der vælges til Medlemmer af dem, gøre deres

yderste for at fremme Arbejdet. Her ere vi alle enige om, at dette Arbejde skal fremmes saa hurtigt som muligt — Ministeren er enig deri, og vi, der sidde i Kommissionen, ere ogsaa enige deri —, og jeg vil derfor anbefale det høje Ting at stemme mod det stillede Ændringsforslag.

**Brandes:** Jeg undrer mig over, at den højtærede Minister og Flertallet her i Salen ikke ville modtage det meget moderate Ændringsforslag, som er stillet af min ærede Kollega fra København (Christiansen). Det er sandt nok, at der for det Forslag, som er stillet af den højtærede Justitsminister, kan anføres, at Kommissionen har faaet en ny Formand, der naturligvis maa sætte sig ind i det Arbejde, der allerede er foretaget af Kommissionen, inden han kom i Spidsen for den, og at han ogsaa har et stort Materiale at gennemgaa. Men da denne Formand er Embedsmand, og da det altsaa vil være muligt, at det Ministerium, under hvilket han sorterer, til en vis Grad vil kunne befri ham for hans Embedsforretninger i et bestemt Tidsrum, vil der ikke være noget i Vejen for, at Stiftamtmand Brun kunde anvende mere Tid paa Kommissionens Arbejde, end der ellers vilde være levnet ham fra hans almindelige Embede. Om dette Punkt kunde man anmode Justitsministeren om at henvende sig til Indenrigsministeren. I Øjeblikket have vi jo den højtærede Indenrigsminister her til Stede, og han vil da paa sine egne Vegne kunne udtale sig om, hvorvidt det ikke var muligt at lette Stiftamtmand Brun i hans almindelige Arbejde for at give ham mere Tid til Arbejdet i Kommissionen. Nu har denne Kommission allerede siddet i lidt over 2½ Aar, og med det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem fra København, gives der nu Kommissionen 10 Maaneder til. Man skulde dog synes, at 10 Maaneder, vel anvendte, maatte være tilstrækkelig Tid til et Arbejde som det, her er Tale om. Det er jo ikke uoverskueligt, ikke heller maa det være uoverkommeligt, saa i og for sig er det ikke let at forstaa, hvorfor denne Kommission skulde have mere Arbejde, end de udmærkede Mænd, som den er sammensat af, skulde kunne overkomme i Løbet af den tilstundende Vinter og den følgende Sommer, i hvilken der jo dog maa være mere Tid for dem til at arbejde i Kommissionen, end naar de tillige ere optagne af Rigsdagsforretninger. Dertil kommer, at hvis Kommissionen kunde blive